

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9279 af 15/06/1998 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse P-15-98 om død - pension

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201823-96

Ankestyrelsens principafgørelse P-15-98 om død - pension

Resume:

En kommune havde ikke ret til at standse pensionsudbetalingen i et tilfælde, hvor pensionisten var forsvundet, men hvor pensionen fortsat måtte anses for hævet, dels ved overførsel til bank, dels ved hensættelse i kommunen.

Pensionen kunne først standses med udgangen af den måned, hvor pensionisten var erklæret død.

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 22 af 14. januar 1998 - § 40

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. - lovbekendtgørelse nr. 485 af 29. maj 2007 - § 40

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 129 af 24. juni 1996 om social pension - pkt. 172

Sagsfremstilling:

En pensionist, der siden 1993 havde modtaget forhøjet almindelig førtidspension på grund af præsenil demens, forsvandt fra sit hjem i begyndelsen af august 1995 og blev efterlyst senere i samme måned.

Han var på grund af sin sygdom ikke i stand til at administrere sin pension, som derfor blev administreret efter § 36 i lov om social pension, således at der månedligt blev indsat et beløb på bankkonto til dækning af boligudgifter, og resten af pensionen udbetaltes via hjemmehjælper.

Der blev ikke til pensionisten udbetalt den del af pensionen, som kommunen administrerede, og disse penge henstod i forvaltningen.

Kommunen besluttede i juni 1996 at standse den del af den månedlige pension, som blev indsat på bankkonto med virkning fra 1. juli 1996.

Det blev i august 1996 oplyst, at pensionisten var fundet død den 3. august 1996.

Arvingerne klagede over, at pensionsudbetalingen var standset, inden der var gået 1 år, jf. pensionslovens § 40.

Nævnet gav klageren medhold og udtalte, at det ikke var afgørende i forhold til 1-årsreglen om bortfald af ikke hævet pension, om krav om udbetaling af pensionen rejses af pensionisten selv eller hans bo og pålagde således kommunen at udbetale pensionistens fulde pension til og med august 1996 til hans bo.

Nævnet lagde vægt på, at pensionisten var død den 3. august 1996, hvorfor der var forløbet mindre end 1 år, siden sidste udbetaling af pension den 8. august 1995.

Kommunen klagede til Ankestyrelsen, idet man gjorde gældende, at standsningen af pensionen den 1. juli skete ud fra en begrundet formodning om, at pensionisten ikke længere var i live

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på belysning af praksis for standsning af pensionsudbetalingen efter pensionslovens § 40.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at pensionistens fulde pension, også det beløb, der ikke var blevet indsat på bankkonto, til og med august 1996 skulle udbetales til hans bo. Kommunen havde således ikke kunnet standse pensionsudbetalingen den 1. juli 1996.

Ankestyrelsen lagde til grund, at pensionisten var afgang ved døden den 3. august 1996.

Ankestyrelsen fandt, at den fulde pension måtte anses for hævet, indtil kommunen standsede pensionsudbetalingen den 1. juli 1996, såvel den del, der blev overført til banken, som den der blev hensat i kommunen. § 40 fandt derfor ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at kommunen først den 17. juni 1996 meddelte, at kommunen ville standse pensionen fra den 1. juli 1996. Efter § 41, stk. 2, i lov om social pension kan pensionen første standses, hvis pensionisten ikke har reageret inden 3 måneder efter henvendelsen. Pensionsudbetalingen kunne herefter tidligst være standset med udgangen af den måned, hvori fristen udløb, d.v.s. fra den 1. oktober 1996, hvis det ikke var blevet oplyst, at pensionisten var afgang ved døden inden..

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse, men med en anden begrundelse.